

Nešlap, nelámej

Přišel ke mně jak bys mávl křídly,
jiné ruce, oči, jiná řeč.
S tebou naděje, co předtím řídly,
snad se mi vrátí.
Znám tě odjakživa, znám tě chvíli,
žiju zeleně jak horská kleč.
Ale dokážu-li růst a sílit
nepoznám zatím.

Nešlap, nelámej,
cosi ve mně teprv klíčit začíná,
těch, co všechno chtějí hned, je většina.
Ale k čemu je ten věčný spěch?

Ten, kdo slepě koně bodá do slabin,
sotva povšimne si prvních jeřabin.
Jeden ve druhém se nejdřív hledáme,
v srdci výhonky když klíčí, neznámé,
nešlap, nelámej.